

[Ministeren for byggeri og boligvæsen.] bragt til ophør; medens byggeomkostningsindekset steg med henholdsvis 6 og 4 pct. i første og andet halvår 1947, var stigningen kun $1\frac{1}{2}$ —2 pct. i de tilsvarende perioder af 1948.

Den tendens til prisstabilitet, som de anførte tal tyder på, har også fundet udtryk i, at licitationstilbud i den senere tid, specielt i provinsen, i mange tilfælde har vist stabile og i visse tilfælde endog lavere priser. Konkurrencen mellem håndværkerne er blevet større, og de sortbørspriser, der prægede byggemarkedet i de foregående år, er ved at forsvinde. Endelig har den omstændighed, at man, takket være boligministeriets regulering af byggeriet, har fået oparbejdet et vist arbejdslager af materialer, bevirket, at en mængde ekstraudgifter for byggeriet som følge af ukurante kvaliteter, ventetid o.s.v. nu er faldet bort.

Også med hensyn til grundpriserne synes prisskruen at være bragt til ophør. Vi har i boligministeriet i den seneste tid set eksempler på endog meget betydelig fald i de priskrav, der har været fremsat med hensyn til grunde i hovedstadsområdet. For et større grundareal på Amager reduceredes prisen fra 1 mill. kr. til godt $\frac{1}{2}$ mill. kr., og for et lignende areal i Lyngby fra 1,1 mill. kr. til 680 000 kr. Der er naturligvis ingen, der i den usikre verden, som vi i øjeblikket lever i, kan sige noget endeligt om den kommende prisudvikling; men jeg må fastholde, at forholdene i øjeblikket er så uafklarede, at den nuværende situation ikke er velegnet til at tage stilling til de fra udlejerside fremsatte ønsker om lejeforhøjelser og de forslag, der har været fremsat om nu at gennemføre en udligning af huslejeniveauerne.

Med hensyn til spørgsmålet om udligningen mellem de forskellige huslejeniveauer gik det ærede medlem hr. Elgaard ind for den tanke, at man burde gennemføre en udligning gennem en eller anden form for udligningsafgift. Det ærede medlem henviste til, at man ikke ved det nu foreliggende forslag i tilstrækkelig grad tog hensyn til den nødvendige omflytning mellem lejlighederne. Ligeledes mener det ærede medlem, at den lave husleje i den gamle boligmasse er den væsentligste årsag til den bolignød, vi har i dag. Endelig finder det ærede medlem det uheldigt, at man benytter statskassen til at holde et efter hans mening unaturligt lavt huslejeniveau; og særlig henviser han til, at de forudsætninger, hvorunder man i sin tid gennemførte støtteloven af 1946, nu er bristet, idet det til trods for de lempel-

ser, der gives, alligevel ikke længere er muligt at opretholde 1939-niveauet i nybyggeriet.

Når jeg i lovforslaget ikke har foreslået nogen foranstaltninger, der sigter på udligning af huslejeniveauet for gamle og nye lejligheder, har mit hovedsynspunkt været det, at det må anses for ønskeligt, at man gør alt for at opretholde det i forhold til indtægten lave huslejeniveau, som størstedelen af befolkningen har opnået siden 1939. Dette lave huslejeniveau må jeg anse for et uvurderligt socialt gode, idet det er en vigtig forudsætning for en højnelse af boligstandard. Man bør derfor efter min opfattelse lægge afgørende vægt på at fastholde dette lave niveau. Jeg er naturligvis på ingen måde blind for, at den lave husleje kan have den uheldige virkning, at den forhindrer den naturlige omflytning mellem lejlighederne og let bevirker, at de familier, der i særlig grad har behov for en stor og billig lejlighed, må nøjes med de små og dyre boliger. Pålæggelsen af en afgift til hel eller delvis udligning af huslejeniveauerne med det mål for øje at gennemføre en nødvendig omflytning mellem lejlighederne vil imidlertid indebære en delvis opgivelse af det lave huslejeniveau, og yderligere vil pålægelsen af en sådan afgift, der nødvendigvis må blive meget høj, for at den skal virke efter sin hensigt, og som iøvrigt kun skal ramme visse dele af befolkningen, føles som en meget hård belastning, og jeg har derfor ikke ment, at man bør gå ind herfor, så længe andre muligheder endnu var uforsøgte. Som en sådan mulighed kunne jeg, som allerede nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, tænke mig at foreslå, at man løser problemet ved en udvidelse af adgangen til huslejetilskud til mindrebemidlede, børnerige familier. Med det afgiftsforslag, som embedsmandsudvalgets betænkning går ind for — og det er måske en sådan ordning, det ærede medlem kunne tænke sig —, tilsigter man at gøre det dyrt for små familier at bo i store lejligheder. Ved den ordning, jeg kunne tænke mig, tilsigter man derimod at gøre det billigt for store familier at bo i store lejligheder.

Det ærede medlem jonglerede meget virtuost med de bolignødstal, der regnes med i betænkningen. På den ene side tvivlede han på, at det tal, embedsmandsudvalget var kommet til, nemlig ca. 23 000 i byerne og inklusive stationsbyer og landdistrikter henved 35 000, kunne være rigtigt; men hvis det var rigtigt, skulle det efter det ærede medlems opfattelse være en